

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΑΘΩ

Τις τελευταῖες ἡμέρες παρακολουθοῦμε μὲ περισυλλογὴ τὴν δημόσια συζήτηση ποὺ ἄνοιξε μὲ ἀφορμὴ τὴν πρόσφατη ἐπίσκεψη τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδας στὸ Ἅγιον Ὅρος, μὲ σχόλια, τὰ ὁποῖα ἐνίοτε ἐκδηλώνουν ἀπορία, καχυποψία, εἰρωνεία ἢ καὶ θυμὸ. Ἐρωτήματα φορτισμένα, συχνὰ καλοπροαίρετα, ἀλλὰ καὶ παγιδευμένα σὲ μία θεωρήση περισσότερο ἀνθρώπινη παρὰ ἐκκλησιαστική. Κατανοοῦμε αὐτὲς τὶς ἐρωτήσεις. Δὲν τὶς ἀπορρίπτουμε. Ὅμως ὀφείλουμε νὰ ἀπαντοῦμε μὲ ἐκκλησιαστικὸ λόγο, ταπεινὸ, διακριτικὸ, ἐμπνευσμένο ἀπὸ τὴν Παράδοση, καὶ ταυτόχρονα νὰ ἐκθέτουμε τὴν πραγματικότητα ὅπως ἔχει.

Τὸ Ἅγιον Ὅρος μιᾷ μὲ τὸν τρόπο τῶν Πατέρων, μὲ διάκριση. Ἀκόμη κι ὅταν σιωπᾷ, δὲν σιωπᾷ τυχαῖα. Ἡ σιωπὴ τῶν Ἀγιορειτῶν Πατέρων δὲν εἶναι ἀδιαφορία οὔτε ἔνδειξη συμφωνίας ἢ ὑποταγῆς, ἀλλὰ χριστιανικὸ ἦθος, ὁ τρόπος ποὺ ἐργάζεται τὸ Πνεῦμα: χωρὶς φωνές, χωρὶς δημόσιες ἀψιμαχίες, ἀλλὰ μέσα στὸν νοῦ καὶ στὴν καρδιά. Τὸ Ἅγιον Ὅρος ὑποδέχεται πάντας μὲ διάκριση καὶ προσευχή, διότι εἶναι χῶρος μετανοίας, ὄχι καταγγελίας, ὅπου δὲν κυριαρχεῖ ἡ ὀργὴ τῆς ἐποχῆς, ἀλλὰ ἡ ἡσυχία τῆς προσευχῆς.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος δὲν μᾶς δίδαξε νὰ προσευχόμαστε γιὰ τοὺς ἡθικοὺς ἢ τοὺς δίκαιους ἄρχοντες, ἀλλὰ γιὰ ὅλους ὅσοι κατέχουν ἐξουσία, ὅπως «ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν, ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι». Ὁ ἴδιος, ἀπευθυνόμενος στὸν μαθητὴ τοῦ Τιμόθεο, συνεχίζει: «Παρακαλῶ οὖν πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις, προσευχάς, ἐντεύξεις, εὐχαριστίας, ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων, ὑπὲρ βασιλέων καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων» (Α΄ Τιμ. 2, 1–2). Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, σχολιάζοντας τὸ χωρίο, λέγει καθαρά ὅτι στὴν καθημερινὴ λατρεία προσευχόμαστε γιὰ ὅλο τὸν κόσμον, γιὰ τοὺς Βασιλεῖς, ἀκόμη καὶ γιὰ τοὺς ἀσεβεῖς (PG 62, 530-531, Ὁμ. 6). Αὐτὸ τὸ πνεῦμα δὲν εἶναι ἀδυναμία, ἀλλὰ δύναμη σταυρική. Τὸ Ἅγιον Ὅρος δὲν προσωποληπτεῖ, ἀλλὰ προσεύχεται «ὑπὲρ πάντων», μὲ τὴν πίστη ὅτι ὁ Θεὸς μπορεῖ νὰ μεταμορφώσῃ τοὺς πάν-

τες. Ἐδῶ σημειώνεται ὅτι βεβαίως καὶ ἐτονίσθη πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸ ἡ πικρία καὶ ὁ προβληματισμὸς τῶν Ἀγιορειτῶν γιὰ τὰ πρόσφατα νομοθετήματα, τὰ ὅποια προκαλοῦν ἀνησυχία στὴν συνείδηση τοῦ πιστοῦ λαοῦ, καθ' ὅσον θεωροῦνται ὡς ἀπειλὴ πρὸς τὸ ὀρθόδοξο ἥθος τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ καὶ τὴν ἀξία τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, καὶ ἐξεφράσθη ἡ εὐχὴ νὰ ἐπικρατήσῃ πνεῦμα σεβασμοῦ πρὸς τὴν πνευματικὴ ταυτότητα τοῦ Γένους.

Ἐπίσης, ὑπεβλήθη ἰδιαιτέρα παράκληση ὅπως ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση συμβάλῃ τὰ μέγιστα στὴν ἄμεση ἐπίλυση τοῦ ἀνακύψαντος ζητήματος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Θεοβαδίστου Ὁρους Σινᾶ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξαγγελία τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ γιὰ τὴν οἰκονομικὴ στήριξη τῶν Ἱερῶν Μονῶν, ὑπενθυμίζουμε ὅτι ἡ χρηματοδότηση ἔργων ΕΣΠΑ γιὰ τὸ Ἅγιον Ὅρος μὲ χρονοδιάγραμμα μέχρι τὸ 2030, μελετᾶται ἀπὸ τὶς ἀρμόδιες κρατικὲς ἀρχὲς ἤδη ἀπὸ τὸ ἔτος 2023. Εἶναι γνωστὸ ὅτι καμμία Ἱερὰ Μονὴ δὲν διαθέτει τοὺς ἀνάλογους οἰκονομικοὺς πόρους γιὰ ἔργα συντηρήσεως καὶ ἀποκαταστάσεως, δεδομένου ὅτι οἱ πόροι ἐκάστης Μονῆς μόλις ἐπαρκοῦν γιὰ τὴν διαβίωση τῶν μοναχῶν τῆς καὶ τὴν φιλοξενία τῶν ἐπισκεπτῶν. Τὸ Ἅγιον Ὅρος, λόγῳ τῆς φθορᾶς τοῦ χρόνου, καὶ ἄλλων ἐκτάκτων φαινομένων, ὅπως τῶν προσφάτων σεισμῶν, ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ φροντίδα, γιὰ τὴν συντήρηση τῶν κτιρίων καὶ τῶν κειμηλίων, τὴν κληρονομιά τὴν ὁποία κρατᾷ ζωντανή.

Αὐτὰ ἀναφέρουμε ἐνδεικτικὰ πρὸς ἀποκατάσταση τῆς ἀληθείας, μὲ τὴν διαβεβαίωση ὅτι τὸ Ἅγιον Ὅρος παραμένει τόπος προσευχῆς, ἐνότητας καὶ ἐλπίδας γιὰ τὸν σύγχρονο κατακερματισμένον καὶ ἀποπροσανατολισμένον κόσμον.

*Ἄπαντες οἱ ἐν τῇ κοινῇ Συνάξει Ἀντιπρόσωποι καὶ Προϊστάμενοι
τῶν εἴκοσιν Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἀγίου Ὁρους Ἀθω.*